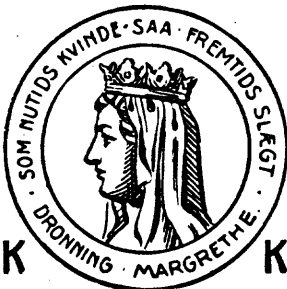

KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds
Formaal er at arbejde for
Kvindens politiske
Valgret og Valgbar-
hed samt at virke til
Fremme for Kvindernes

almene Udvikling, for
deres Uddannelse til selv-
stændigt Erhverv og for
at forbedre deres Stilling
i Familie, Samfund og
Stat

UDG. AF DANSK

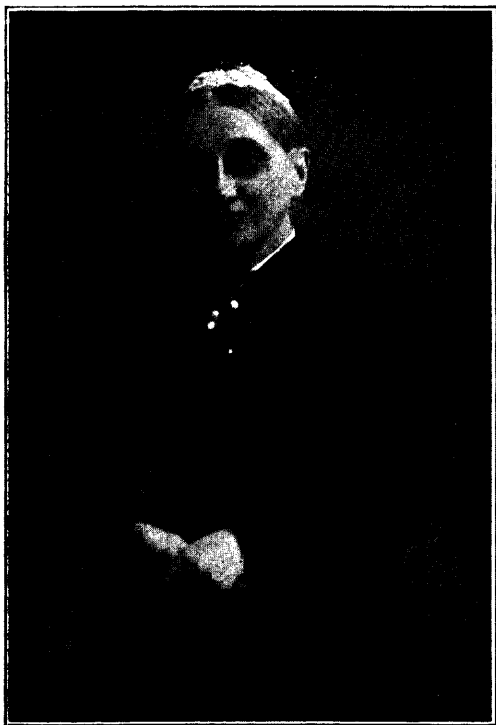
KVINDE-SAMFUND

27. Aarg.

30. Januar 1911.

Nr. 2.

Elfride Fibiger.

2den Nytaarsdag i Aar døde en af Kvindesagens Veteraner, Elfride Fibiger, 78 Aar gammel.

2den Juledag faldt hun sammen, medens hun arbejdede paa et af de skriftlige Arbejder, hvormed hun syslede lige til det

sidste, og hun kom ikke mere til Bevidsthed.

Det er ikke for meget at sige om hende, at alle Tidens store Spørgsmaal interesserede hende, og at hun tog Stilling til dem ud fra det Synspunkt, hun ofte gennem megen Kamp var naaet til. Skønt gammel af Aar forstod hun den ny Tids Rørelser, selv om hun ikke altid kunde slaa Følge med de fremadgaaende Tropper. Hun kunde f. Eks. ikke billige, at Kampen for Kvindens Frigørelse i de senere Aar i særlig Grad var bleven en Kamp for Kvindens Valgret. Men hun var altid loyal i sit Angreb, og hun forstod ogsaa, at vi herhjemme som i andre Lande maatte komme til denne Reformers snarlige Gennemførelse.

Hun frygtede for — som saa mange ældre Mennesker — at denne Reform skulde svække Kvindernes Interesse for Hjemmets Sysler, og hun stod lidt tvivlende overfor det Forsvar, som fremkom, naar man forklarede hende, at den politisk interesserede og samfundsforstaaende Kvinde var bedre udviklet til at blive en god Hustru og Moder end »Dukken« eller »Gaasen«, som den Kvinde saa let bliver, der holdes indestænget mellem Hjemmets Vægge. Og